



Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2023. március 16.*

„Fellebbezés – Dömping – A Kínából származó vagy ott feladott kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részeik (azaz elemek) behozatala – A 2013/707/EU végrehajtási határozattal elfogadott kötelezettségvállalás elfogadásának két exportáló gyártó tekintetében történő visszavonásáról szóló (EU) 2016/2146 végrehajtási rendelet – Az első fokon előterjesztett kereset elfogadhatósága – Az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése – A közvetlen érintettség követelménye – EUMSZ 277. cikk – Jogellenességi kifogás – Elfogadhatóság – A megtámadott aktus jogalapjául szolgáló jogi aktusokkal szembeni eljáráshoz fűződő érdek – (EU) 2016/1036 rendelet – A 8. cikk (9) bekezdése – (EU) 2016/1037 rendelet – A 13. cikk (9) bekezdése – A kötelezettségvállalás elfogadása Európai Bizottság által történő visszavonásának következményei – 1238/2013/EU végrehajtási rendelet – 3. cikk – 1239/2013/EU végrehajtási rendelet – 2. cikk – A vámkötelezettség alóli mentesség elvesztése – 2016/2146/EU végrehajtási rendelet – 2. cikk – Kötelezettségvállalási számlák érvénytelenítése – Vámkötelezettség minden érintett ügyletre vonatkozóan – A visszaható hatály hiánya”

A C-439/20. P. és a C-441/20. P. sz. egyesített ügyekben,

az **Európai Bizottság** (képviselik: G. Luengo és T. Maxian Rusche, meghatalmazotti minőségben)

fellebbezőnek a C-439/20. P. sz. ügyben

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2020. szeptember 18-án benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

a **Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd** (székhelye: Changzhou [Kína], képviselik kezdetben: P. Heeren advocaat, Y. Melin és B. Vigneron avocats, később: P. Heeren advocaat és Y. Melin avocat)

felperes az elsőfokú eljárásban,

az **Európai Unió Tanácsa** (képviseli: H. Marcos Fraile, meghatalmazotti minőségben, segítője: N. Tuominen avocatä)

beavatkozó fél az elsőfokú eljárásban,

valamint

* Az eljárás nyelve: angol.

az **Európai Unió Tanácsa** (képviseli: H. Marcos Fraile, meghatalmazotti minőségben, segítője: N. Tuominen avocată)

fellebbezőnek a C-441/20. P. sz. ügyben

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2020. szeptember 21-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

a **Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd** (székhelye: Changzhou, képviselik kezdetben: P. Heeren advocaat, Y. Melin és B. Vigneron avocats, később: P. Heeren advocaat és Melin avocat)

felperes az elsőfokú eljárásban,

az **Európai Bizottság** (képviselik: G. Luengo és T. Maxian Rusche, meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: C. Lycourgos tanácselnök, L. S. Rossi, J.-C. Bonichot, S. Rodin (előadó) és O. Spineanu-Matei bírák,

főtanácsnok: G. Pitruzzella,

hivatalvezető: M. Longar tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2022. április 6-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2022. július 14-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Fellebbezéseikben az Európai Bizottság és az Európai Unió Tanácsa (a továbbiakban együtt: intézmények) a Törvényszék 2020. július 8-i Jiangsu Seraphim Solar System kontra Bizottság ügyben hozott ítéletének (T-110/17, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2020:315) megsemmisítését kéri, amely ítéletben a Törvényszék megsemmisítette a Kínai Népköztársaságból származó vagy ott feladott kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részeik (azaz elemek) behozatalára vonatkozó dömpingellenes és szubvencióellenes eljárásokkal kapcsolatban a végleges intézkedések alkalmazási időszaka tekintetében felajánlott kötelezettségvállalás elfogadásának megerősítéséről szóló 2013/707/EU végrehajtási határozattal elfogadott kötelezettségvállalás elfogadásának két exportáló gyártó tekintetében történő visszavonásáról szóló, 2016. december 7-i (EU) 2016/2146 bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2016 L 333., 4. o., a továbbiakban: vitatott rendelet) 2. cikkét a Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd-t (a továbbiakban: Jiangsu Seraphim) érintő részében.

Jogi háttér

A dömpingellenes alaprendelet

- 2 A szóban forgó dömpingellenes vámok bevezetésekor a dömpingellenes intézkedések Európai Unió általi elfogadására irányadó rendelkezések az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendeletben (HL 2009. L 343., 51. o., helyesbítések: HL 2010. L 7., 22. o.; HL 2016. L 44., 20. o.) szerepeltek.
- 3 E rendelet a 23. cikkének megfelelően hatályon kívül helyezte az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendeletet (HL 1996. L 56., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 45. o.), amelyet többek között a 2004. március 8-i 461/2004/EK tanácsi rendelet (HL 2004. L 77., 12. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 150. o.) módosított.
- 4 A 461/2004 rendelet (18) és (19) preambulumbekzdése a következőképpen szolt:

„(18) A [384/96] rendelet 8. cikkének (9) bekezdése – többek között – úgy rendelkezik, hogy amennyiben a kötelezettségvállalását bármelyik fél visszavonja, a 9. cikknek megfelelően végleges vámot kell kivetni azon tények alapján, amelyek a kötelezettségvállaláshoz vezető vizsgálattal összefüggésben kerültek megállapításra. Ez a rendelkezés időigényes kettős eljárást eredményez, amely a kötelezettségvállalás elfogadásának visszavonásáról szóló bizottsági határozatból, és a vám újbóli kivetéséről szóló tanácsi rendeletből áll. Figyelembe véve azt, hogy ez a rendelkezés nem enged mérlegelési lehetőséget a Tanácsnak a kötelezettségvállalás megszegését vagy visszavonását követően kivetendő vám bevezetésére, vagy annak mértékére vonatkozóan, megfelelőnek tűnik a 8. cikk (1), (5) és (9) bekezdése rendelkezéseinek módosítása, azért, hogy egyértelművé tegyék a Bizottság illetékességét, továbbá hogy egyetlen jogi aktussal lehessen visszavonni a kötelezettségvállalást és visszaállítani a vámot. Szintén szükséges annak biztosítása, hogy a visszavonási eljárás rendszerint hat hónapos határidőn belül, de legfeljebb kilenc hónapon belül befejeződjék, így biztosítva a hatályban lévő intézkedés megfelelő végrehajtását.

(19) A (18) preambulumbekzdést értelemszerűen kell alkalmazni a [2002. november 5-i 1973/2002/EK tanácsi rendelettel (HL 2002. L 305., 4. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 135. o.) módosított, az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 1997. október 6-i 2026/97/EK tanácsi rendelet (HL 1997. L 288., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 78. o.)] 13. cikke szerinti kötelezettségvállalásokra.”
- 5 A vitatott rendelet elfogadásának időpontjában a dömpingellenes intézkedések Unió általi elfogadását az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2016. L 176., 21. o.) (a továbbiakban: dömpingellenes alaprendelet) szabályozta. A 24. cikke első bekezdésének megfelelően a dömpingellenes alaprendelet hatályon kívül helyezte az 1225/2009 rendeletet. A 25. cikke értelmében a dömpingellenes alaprendelet 2016. július 20-án lépett hatályba.

- 6 A dömpingellenes alaprendelet „Kötelezettségvállalások” című 8. cikke a következőképpen rendelkezett:

„(1) Amennyiben sor került a dömping és a kár előzetes megállapítására, a Bizottság a 15. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében bármely exportőrnek az árai felülvizsgálására vagy a dömpingáron történő kivitel leállítására vonatkozó megfelelő önkéntes kötelezettségvállalását elfogadhatja, amennyiben meggyőződött arról, hogy ezzel a dömping káros hatása megszűnik.

Ilyen esetben, ameddig a kötelezettségvállalás fennáll, a Bizottság által a 7. cikk (1) bekezdésével összhangban kivetett ideiglenes vám vagy az adott esetben a 9. cikk (4) bekezdésével összhangban kivetett végleges vám nem alkalmazandó a kötelezettségvállalás elfogadásáról szóló bizottsági határozatban és annak módosításaiban említett vállalkozások által előállított érintett termék behozatalára.

Az ilyen kötelezettségvállaláson alapuló árnövekedés nem haladhatja meg a dömpingkülönbözet megszüntetéséhez szükséges mértéket, illetve alacsonyabbnak kell lennie a dömpingkülönbözethöz, ha így is elegendő az uniós gazdasági ágazatot érő kár elhárításához.

[...]

(9) Ha a kötelezettségvállalást valamelyik fél megszegi vagy visszavonja, vagy a Bizottság visszavonja a kötelezettségvállalás elfogadását, a kötelezettségvállalás elfogadását bizottsági határozattal vagy adott esetben bizottsági rendelettel formálisan is vissza kell vonni, miáltal automatikusan érvénybe lép a Bizottság által a 7. cikkel összhangban kivetett ideiglenes vám vagy a 9. cikk (4) bekezdésével összhangban kivetett végleges vám, feltéve, hogy az érintett exportőr lehetőséget kapott észrevételei megtételére, kivéve, ha maga az exportőr vonta vissza a kötelezettségvállalását. A Bizottság a kötelezettségvállalás visszavonására vonatkozó döntéséről tájékoztatja a tagállamokat.

Bármelyik érdekelt fél vagy tagállam benyújthat olyan információt, amely elfogadható bizonyítékot tartalmaz a kötelezettségvállalás megszegésére vonatkozóan. Az ezt követő, arra irányuló vizsgálat, hogy valóban megszegték-e a kötelezettségvállalást, rendszerint hat hónapon belül befejeződik, azonban semmilyen esetben sem tart kilenc hónapnál tovább kellően megalapozott kérelem esetén.

A Bizottság a kötelezettségvállalás figyelemmel kíséréséhez kérheti a tagállamok illetékes hatóságainak közreműködését.

(10) Amennyiben okkal feltételezhető, hogy valamely kötelezettségvállalást megszegtek, illetve amennyiben olyan kötelezettségvállalás megszegésére vagy visszavonására kerül sor, amely kötelezettségvállaláshoz vezető vizsgálat még nem zárult le, a rendelkezésre álló legjobb információk alapján a 7. cikknek megfelelően ideiglenes vám vethető ki.”

- 7 E rendelet „Visszaható hatály” című 10. cikkének (5) bekezdése a következőképpen rendelkezett:

„A kötelezettségvállalás megszegése vagy visszavonása esetén végleges vámot lehet kivetni azokra a termékekre, amelyek az ideiglenes intézkedések alkalmazásának időpontja előtt kevesebb mint 90 nappal kerültek szabad forgalomba, feltéve hogy a behozott termékeket a 14. cikk (5) bekezdésének megfelelően nyilvántartásba vették, és hogy semmilyen visszamenőleges értékelést nem lehet

alkalmazni azokra az importtermékekre, amelyek a kötelezettségvállalás megszegése vagy visszavonása előtt kerültek behozatalra.”

- 8 Az említett rendelet „Általános rendelkezések” című 14. cikke az (1) bekezdésében előírta:

„Az ideiglenes vagy végleges dömpingellenes vámokat rendelettel kell kivetni, beszedésükről, az ilyen vámokat kivető rendelet által meghatározott formában, összegben és egyéb kritériumok szerint, a tagállamok gondoskodnak. Az ilyen vámokat az importárukra kivetett rendes vámoktól, adóktól és egyéb terhektől függetlenül kell beszedni.

[...]”

A szubvencióellenes alaprendelet

- 9 A szóban forgó kiegyenlítő vámok bevezetésének időpontjában a szubvencióellenes intézkedések uniós elfogadását szabályozó rendelkezéseket az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozatallal szembeni védelemről szóló, 2009. június 11-i 597/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 188., 93. o.) tartalmazta.
- 10 A (34) preambulumbekkezdése értelmében e rendelet hatályon kívül helyezte a 2026/97 rendeletet, amelyet többek között a 461/2004 rendelet módosított.
- 11 A vitatott rendelet elfogadásának időpontjában a szubvencióellenes intézkedések Unió általi elfogadását az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozatallal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1037 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2016. L 176., 55. o.; a továbbiakban: szubvencióellenes alaprendelet) szabályozta. A 35. cikkének megfelelően a szubvencióellenes alaprendelet hatályon kívül helyezte az 597/2009 rendeletet. A 36. cikke értelmében a szubvencióellenes alaprendelet 2016. július 20-án lépett hatályba.
- 12 A szubvencióellenes alaprendelet a kötelezettségvállalások és a visszaható hatály tekintetében a dömpingellenes alaprendelet megfelelő rendelkezéseivel lényegében azonos megfogalmazású rendelkezéseket tartalmaz.
- 13 Így többek között a szubvencióellenes alaprendelet 13. cikke (1) bekezdésének második albekezdése, 13. cikkének (9) bekezdése, 13. cikkének (10) bekezdése, 16. cikkének (5) bekezdése és 24. cikkének (1) bekezdése lényegében megfelel a dömpingellenes alaprendelet 8. cikke (1) bekezdése második albekezdésének, 8. cikke (9) bekezdésének, 8. cikke (10) bekezdésének, 10. cikke (5) bekezdésének és 14. cikke (1) bekezdésének.
- 14 Ezenkívül, mivel a dömpingellenes alaprendelet és a szubvencióellenes alaprendelet (a továbbiakban együtt: alaprendeletek) lényegében azonosak az 1225/2009 rendelet, illetve az 597/2009 rendelet vonatkozó rendelkezéseivel, a fellebbezések vizsgálata céljából – amint azt a Törvényszék a megtámadott ítéletben tette – az alaprendeletekre fogok hivatkozni, kivéve ha az 1225/2009 és az 597/2009 rendelet eltér ez utóbbiaktól, vagy ha azt a kontextus megköveteli.

Az 1238/2013/EU végrehajtási rendelet

- 15 A Kínai Népköztársaságból származó vagy ott feladott kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részeik (azaz elemek) behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló, 2013. december 2-i 1238/2013/EU tanácsi végrehajtási rendelet (HL 2013. L 325., 1. o.) 3. cikkének (2) bekezdése előírja:

„Vámtartozás keletkezik a szabad kereskedelmi forgalomba bocsátásra vonatkozó nyilatkozat elfogadásakor:

- a) ha megállapítják, hogy az (1) bekezdésben ismertetett behozatal tekintetében az említett bekezdés egy vagy több feltétele nem teljesül; vagy
- b) ha a Bizottság az [alaprendeletek] szerint a kötelezettségvállalás elfogadását rendeletben vagy határozatban visszavonja, amelyben konkrét ügyletekre hivatkozik és a vonatkozó kötelezettségvállalási számlákat érvénytelennek nyilvánítja.”

Az 1239/2013/EU végrehajtási rendelet

- 16 A Kínai Népköztársaságból származó vagy ott feladott kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részeik (azaz elemek) behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vám kivetéséről szóló, 2013. december 2-i 1239/2013/EU végrehajtási rendelet (HL 2013. L 325., 66. o.) 2. cikkének (2) bekezdése előírja:

„Vámtartozás keletkezik a szabad kereskedelmi forgalomba bocsátásra vonatkozó nyilatkozat elfogadásakor:

- a) ha megállapítják, hogy az (1) bekezdésben ismertetett behozatal tekintetében az említett bekezdés egy vagy több feltétele nem teljesül; vagy
- b) ha a Bizottság az [597/2009] rendelet 13. cikkének (9) bekezdése szerint a kötelezettségvállalás elfogadását rendeletben vagy határozatban visszavonja, amelyben konkrét ügyletekre hivatkozik, és a vonatkozó kötelezettségvállalási számlákat érvénytelennek nyilvánítja.”

A jogvita előzményei

- 17 A jogvita előzményeit a megtámadott ítélet 1–12. pontja az alábbiak szerint mutatta be:

- „1 A [Jiangsu Seraphim] kristályos szilícium fotovillamos modulokat állít elő Kínában, és azokat az Európai Unióba exportálja.
- 2. 2013. június 4-én a [...] Bizottság elfogadta a Kínai Népköztársaságból származó vagy ott feladott kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részeik (azaz elemek és lemezek) behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről és a Kínai Népköztársaságból származó vagy ott feladott e behozatal tekintetében nyilvántartásbavételi kötelezettség bevezetéséről szóló 182/2013/EU rendelet módosításáról szóló 513/2013/EU rendeletet (HL 2013. L 152., 5. o.; helyesbítés: HL 2013. L 190., 102. o.).

3. A Kínai Népköztársaságból származó vagy ott feladott kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részeik (azaz elemek és lemezek) behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárással kapcsolatban felajánlott kötelezettségvállalás elfogadásáról szóló, 2013. augusztus 2-i 2013/423/EU határozatával (HL 2013. L 209., 26. o.) a Bizottság elfogadott egy, a Kínai Gép- és Elektronikus Termék Export-import Kereskedelmi Kamara (China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products, a továbbiakban: CCCME) által a [Jiangsu Seraphim] és több más exportáló gyártó nevében felajánlott, az árakra vonatkozó kötelezettségvállalást (a továbbiakban: kötelezettségvállalás).
4. 2013. december 2-án a [...] Tanács [...] elfogadta [...] az [1238/2013] végrehajtási rendeletet.
5. 2013. december 2-án a Tanács elfogadta [...] az [1239/2013] végrehajtási rendeletet.
6. Az 1238/2013 végrehajtási rendelet 3. cikkének (2) bekezdése és az 1239/2013 végrehajtási rendelet 2. cikkének (2) bekezdése – azonos megfogalmazásban – úgy rendelkezik, hogy a Bizottság azonosíthat olyan ügyleteket, amelyek tekintetében »[v]ámtartozás keletkezik a szabad kereskedelmi forgalomba bocsátásra vonatkozó nyilatkozat elfogadásakor«, amennyiben az árra vonatkozó kötelezettségvállalás elfogadását visszavonják.
7. A Kínai Népköztársaságból származó vagy ott feladott kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részeik (azaz elemek) behozatalára vonatkozó dömpingellenes és szubvencióellenes eljárásokkal kapcsolatban a végleges intézkedések alkalmazási időszaka tekintetében felajánlott kötelezettségvállalás elfogadásának megerősítéséről szóló, 2013. december 4-i 2013/707/EU végrehajtási határozatával (HL 2013. L 325., 214. o.; helyesbítés: HL 2014. L 104., 82. o.) a Bizottság megerősítette a kínai exportáló gyártók nevében a CCCME kérelmére módosított kötelezettségvállalás elfogadását. 2014. szeptember 10-én a Bizottság elfogadta az exportáló gyártók egy csoportjának és a Kínai Gép- és Elektronikus Termék Export-import Kereskedelmi Kamarának a 2013/707[...] végrehajtási határozatban említett kötelezettségvállalás végrehajtásával kapcsolatos pontosításokra vonatkozó javaslatának elfogadásáról szóló 2014/657/EU végrehajtási határozatot (HL 2014. L 270., 6. o.).
8. A mintába fel nem vett, együttműködő és az 1238/2013 végrehajtási rendelet I. mellékletében, valamint az 1239/2013 végrehajtási rendelet 1. mellékletében található felsorolásban szereplő társaságok számára a Kínából származó fotovillamos elemek és modulok behozatalára vonatkozó teljes értékű 47,7%-ot tesz ki. Ez egy 41,3%-os dömpingellenes vám (az 1238/2013 végrehajtási rendelet 1. cikkének (2) bekezdése) és egy 6,4%-os kiegyenlítő vám (az 1239/2013 végrehajtási rendelet 1. cikkének (2) bekezdése) összegének felel meg. A kötelezettségvállalás és a 2013/707 végrehajtási határozat hatálya alá tartozó behozatal az 1238/2013 végrehajtási rendelet 3. cikkének (1) bekezdése és az 1239/2013 végrehajtási rendelet 2. cikkének (1) bekezdése értelmében mentesül e vámok alól.
9. 2016. október 11-i levelével a Bizottság tájékoztatta a [Jiangsu Seraphimot], hogy vonatkozásában a kötelezettségvállalás elfogadásának visszavonását tervezi, megjelölve az ennek alapjául szolgáló főbb tényeket és megfontolásokat. A Bizottság e levélhez mellékelte egy általános tájékoztató dokumentumot, valamint egy, kifejezetten a [Jiangsu Seraphimra] vonatkozó tájékoztató dokumentumot.

10. A kifejezetten a [Jiangsu Seraphimra] vonatkozó tájékoztató dokumentumban a Bizottság jelezte, hogy vissza kívánja vonni a kötelezettségvállalás elfogadását, és a »Kötelezettségvállalási számlák érvénytelenítése« megjelölésű 4. cím alatt tájékoztatta [őt], hogy egyrészt érvényteleníteni kívánja az importőr részére teljesített értékesítéseket kísérő kötelezettségvállalási számlákat, és másrészt utasítani kívánja a vámhatóságokat azon vámtartozás beszedésére, amely akkor keletkezett volna, ha a [Jiangsu Seraphim] az áruk szabad kereskedelmi forgalomba bocsátására vonatkozó vám árunyilatkozat elfogadásakor nem nyújtott volna be érvényes kötelezettségvállalási számlákat.
11. 2016. október 28-án a [Jiangsu Seraphim] a Bizottság általános tájékoztató dokumentumára és a kifejezetten a [rá] vonatkozó tájékoztató dokumentumára vonatkozó észrevételeket nyújtott be. Lényegében kifejtette, hogy a Bizottság nem rendelkezik hatáskörrel sem a számlák érvénytelenítésére, sem pedig arra, hogy a vámhatóságokat a vámok olyan beszedésére utasítsa, mintha semmilyen kötelezettségvállalási számlát nem nyújtottak volna be. A [Jiangsu Seraphim] szerint ez valójában azt jelenti, hogy visszamenőleges hatályt biztosítanak a kötelezettségvállalás visszavonásának.

[...]

A vitatott rendelet

- 18 A Bizottság megerősítette a vitatott rendeletben elfoglalt álláspontját, amelyet a dömpingellenes alaprendelet 8. cikke és a szubvencióellenes alaprendelet 13. cikke alapján fogadott el. A vitatott rendelet 1. cikkében a Bizottság visszavonta az általa többek között a Jiangsu Seraphim tekintetében vállalt árra vonatkozó kötelezettségvállalás elfogadását (a továbbiakban: érintett kötelezettségvállalás).
- 19 A vitatott rendelet 2. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A Bizottság az e rendelet I. mellékletében felsorolt kötelezettségvállalási számlákat érvénytelennek nyilvánítja.

(2) A szabad kereskedelmi forgalomba bocsátásra vonatkozó vám-árunyilatkozat elfogadásakor az 1238/2013/EU végrehajtási rendelet 3. cikke (2) bekezdésének b) pontja és az 1239/2013/EU végrehajtási rendelet 2. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében dömpingellenes és kiegészítő vámokból keletkezett vámtartozást be kell szedni.”

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

- 20 A Törvényszék Hivatalához 2017. február 18-án benyújtott keresetlevelével a Jiangsu Seraphim a vitatott rendelet 2. cikkének megsemmisítése iránti keresetet indított. E keresetben egyetlen jogalapra hivatkozott, amelyet arra alapított, hogy a Bizottság a vitatott rendelettel megsértette a dömpingellenes alaprendelet 8. cikkének (1), (9) és (10) bekezdését, valamint 10. cikkének (5) bekezdését, valamint a szubvencióellenes alaprendelet 13. cikkének (1), (9) és (10) bekezdését, valamint 16. cikkének (5) bekezdését, mivel az elsőfokú eljárás felperese arra hivatkozott, hogy ezen intézmény érvénytelenítette a kötelezettségvállalási számlákat, majd arra kötelezte a nemzeti vámhatóságokat, hogy úgy szedjék be a vámokat, mintha az áruk szabad forgalomba bocsátásakor nem állítottak volna ki és nem közöltek volna e vámhatóságokkal kötelezettségvállalási számlákat.

- 21 Az említett kereset keretében a Jiangsu Seraphim többek között jogellenességi kifogást emelt az 1238/2013 végrehajtási rendelet 3. cikkének (2) bekezdésével és az 1239/2013 végrehajtási rendelet 2. cikkének (2) bekezdésével szemben, amelyet az 1238/2013 végrehajtási rendelet és az 1239/2013 végrehajtási rendelet elfogadása időpontjában alkalmazandó 1225/2009 rendelet 8. cikkének és 10. cikke (5) bekezdésének, valamint az 597/2009 rendelet 13. cikkének és 16. cikke (5) bekezdésének állítólagos megsértésére alapított.
- 22 E tekintetben a Törvényszék először is a megtámadott ítélet 27. pontjában pontosította, hogy a kereset tárgya a Jiangsu Seraphim kötelezettségvállalási számlái érvénytelenítésének jogszerűségére és az abból többek között az esedékes dömpingellenes vámok és kiegyenlítő vámok beszedését illetően levonandó következtetésekre, nem pedig arra a kérdésre vonatkozott, hogy a Bizottság jogosan vonta-e vissza az érintett kötelezettségvállalás elfogadását.
- 23 Ezt követően, először is a megtámadott ítélet 28–49. pontjában a Tanács által támogatott Bizottság által előterjesztett és a kereset elfogadhatatlanságára alapított elfogadhatatlansági kifogásról határozva a Törvényszék megállapította, hogy a Jiangsu Seraphimot az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében közvetlenül és személyében érinti a vitatott rendelet 2. cikke, és egyébiránt e tekintetben érdeke fűződött az eljáráshoz.
- 24 A Törvényszék tehát e kereset elfogadhatóságát állapította meg.
- 25 Másodszor, a Törvényszék a megtámadott ítélet 50–64. pontjában az 1238/2013 végrehajtási rendelet 3. cikkének (2) bekezdése és az 1239/2013 végrehajtási rendelet 2. cikkének (2) bekezdése tekintetében a Jiangsu Seraphim által felhozott jogellenességi kifogás elfogadhatóságáról határozott.
- 26 E tekintetben a Törvényszék, mivel többek között úgy vélte, hogy nem lehet elfogadhatónak tekinteni, hogy a Jiangsu Seraphim az 1994. március 9-i TWD Textilwerke Deggendorf ítéletből (C-188/92, EU:C:1994:90) eredő ítélkezési gyakorlat értelmében az EUMSZ 263. cikk alapján közvetlenül az elfogadásukat követően vitassa e rendelkezéseket, úgy ítélte meg, hogy semmi sem akadályozza a fellebbezőt abban, hogy az előtte folyamatban lévő kereset keretében e rendelkezésekkel kapcsolatban jogellenességi kifogást emeljen.
- 27 Harmadszor a Törvényszék a megtámadott ítélet 65–152. pontjában megvizsgálta az e kereset keretében felhozott egyetlen jogalap megalapozottságát.
- 28 E tekintetben a Törvényszék először is a megtámadott ítélet 130. pontjában pontosította, hogy a jelen ügyben felmerülő kérdést, vagyis az időközben megsértett vagy visszavont kötelezettségvállalás hiányában fizetendő dömpingellenes és kiegyenlítő vámok időbeli kivetésének kérdését a dömpingellenes alaprendelet 8. cikke (10) bekezdésének és 10. cikke (5) bekezdésének kifejezett rendelkezéseire, valamint a szubvencióellenes alaprendelet 13. cikkének (10) bekezdésére és 16. cikkének (5) bekezdésére tekintettel kell vizsgálni.
- 29 A Törvényszék ezt követően a megtámadott ítélet 137. és 138. pontjában elvetette az intézmények által javasolt azon értelmezést, amely szerint azon hatásköre – amennyiben az alaprendeletek végrehajtásáért felelősek –, hogy e végrehajtási hatáskör gyakorlása keretében az időközben érvénytelenített kötelezettségvállalási számlák hatálya alá tartozó ügyletek után járó valamennyi vám megfizetését követeljék, levezethető e rendelkezésekből.

- 30 Végül, mivel a megtámadott ítélet 139–151. pontjában úgy ítélte meg, hogy az intézmények által felhozott egyéb érvek egyike sem alkalmas arra, hogy ezt a következtetést megváltoztassa, a Törvényszék ezen ítélet 152. pontjában megállapította, hogy az alaprendeletek nem minősülhetnek elegendő jogalapnak olyan rendelkezések elfogadásához, amelyek jogellenességére hivatkoztak.
- 31 Negyedszer, annak vizsgálata érdekében, hogy az alaprendeletekben található megfelelő jogalapok hiánya ellenére az 1238/2013 végrehajtási rendelet 3. cikkének (2) bekezdése és az 1239/2013 végrehajtási rendelet 2. cikkének (2) bekezdése jogilag megalapozhatja-e a vitatott rendeletet, a Törvényszék a megtámadott ítélet 154–157. pontjában az e rendelkezések tekintetében a Jiangsu Seraphim által felhozott jogellenességi kifogásról határozott.
- 32 Az elé terjesztett kereset keretében felhozott egyetlen jogalap érdemi vizsgálata keretében kifejtett, az alaprendeletek általános rendszerére vonatkozó indokokhoz hasonló okokból a Törvényszék helyt adott e jogellenességi kifogásnak, és ennél fogva a megtámadott ítélet 158. pontjában megállapította, hogy az említett rendelkezések a jelen ügyben nem alkalmazhatók.
- 33 Ennél fogva ezen ítélet 160. pontjában a Törvényszék helyt adott az elé terjesztett kereset keretében felhozott egyetlen jogalapnak, következésképpen megsemmisítette a vitatott rendelet 2. cikkét.

A Bíróság előtti eljárás és a fellebbezők kérelmei

- 34 A C-439/20. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésében a Bizottság – a Tanács támogatásával – azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
 - utasítsa el az elsőfokú eljárásban előterjesztett keresetet mint elfogadhatatlant;
 - másodlagosan utasítsa el az első fokon előterjesztett keresetet mint megalapozatlant, és
 - a Jiangsu Seraphimot kötelezze a költségek viselésére.
- 35 A C-441/20. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésében a Tanács – a Bizottság támogatásával – azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
 - utasítsa el az elsőfokú eljárásban előterjesztett keresetet, és
 - a Jiangsu Seraphimot kötelezze a költségek viselésére, vagy
 - másodlagosan, utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé, és
 - az elsőfokú eljárás és a fellebbezési eljárás költségeiről jelenleg ne határozzon.

- 36 A Jiangsu Seraphim azt kéri, hogy a Bíróság:
- utasítsa el a fellebbezéseket, és
 - az intézményeket kötelezze a költségek viselésére.
- 37 A Bíróság elnöke 2021. január 7-i végzésével elrendelte a C-439/20. P. sz. és a C-441/20. P. sz. ügy egyesítését a szóbeli szakasz lefolytatása és az ítélet meghozatala céljából.

A fellebbezésekről

- 38 A C-439/20. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésének alátámasztására a Bizottság – a Tanács támogatásával – négy jogalapra hivatkozik, amelyek nagyrészt egybeesnek a Tanács által – a Bizottság támogatásával – a C-441/20. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezés alátámasztására felhozott két jogalappal. Ennyiben tehát e jogalapokat együttesen kell vizsgálni.
- 39 Az ezen ügyekben felhozott első jogalapok azon alapulnak, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor először is elfogadhatónak nyilvánította az elé terjesztett keresetet, másodszor pedig a Jiangsu Seraphim által felhozott jogellenességi kifogást. A C-439/20. P. sz. ügyben felhozott második és harmadik jogalap, valamint a C-441/20. P. sz. ügyben felhozott második jogalap első része téves jogalkalmazáson alapul, amennyiben a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy az alaprendeletek nem képeznek megfelelő jogalapot a vitatott rendelet 2. cikkének elfogadásához. A C-439/20. P. sz. ügyben felhozott negyedik jogalap és a C-441/20. P. sz. ügyben felhozott második jogalap második része az 1225/2009 rendelet 14. cikke (1) bekezdésének és az 597/2009 rendelet 24. cikke (1) bekezdésének a téves értelmezésén alapul, amennyiben a Törvényszék azt állapította meg, hogy e rendelkezések nem jogosítják fel a Tanácsot az érintett számlák érvénytelenítését magában foglaló kötelezettségvállalások ellenőrzési rendszerének létrehozására.

Az első fellebbezési jogalapokról

A felek érvei

- 40 A C-439/20. P. és C-441/20. P. sz. ügyekben felhozott első fellebbezési jogalapokkal, amelyek két részből állnak, az intézmények azt róják fel a Törvényszéknek, hogy az tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy először is az elé terjesztett kereset, másodszor pedig a Jiangsu Seraphim által e kereset keretében felhozott jogellenességi kifogás elfogadható.
- 41 Ezen első fellebbezési jogalapok első részében, amely két kifogást foglal magában, az intézmények azt róják fel a Törvényszéknek, hogy tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a Jiangsu Seraphimot az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében közvetlenül érinti a vitatott rendelet 2. cikke, és hogy érdeke fűződött ahhoz, hogy e 2. cikk megsemmisítését kérje.
- 42 Először is a megtámadott ítélet 37., 38., 44. és 45. pontjára vonatkozó, arra alapított kifogást illetően, hogy a Jiangsu Seraphimot nem érintette közvetlenül az említett 2. cikk, az intézmények hangsúlyozzák, hogy nem a Jiangsu Seraphim mint exportáló gyártó, hanem a Seraphim Solar System GmbH mint kapcsolt importőr tette az azon termékekre vonatkozó vámáru-nyilatkozatokat, amelyek tekintetében a Jiangsu Seraphim által kiállított számlákat e

rendelet érvénytelenítette, és amely ennél fogva köteles megfizetni az e számlák érvénytelenítése következtében megfizetendő dömpingellenes és kiegyenlítő vámokat. Következésképpen a Jiangsu Seraphim mint exportáló gyártó jogi helyzetét nem módosította a vitatott rendelet 2. cikke. Így, amennyiben a megtámadott ítélet 37., 38. és 44. pontját úgy kell értelmezni, hogy ez utóbbi társaság jogi helyzetét megváltoztatták, vagy hogy az ilyen exportáló gyártót mindig közvetlenül érinti a kötelezettségvállalást visszavonó és a vonatkozó számlákat érvénytelenítő rendelet, e megállapítás téves, és nem alapítható az e pontokban hivatkozott ítélkezési gyakorlatra.

- 43 Másodszor, a megtámadott ítélet 47. és 48. pontjára vonatkozó, másodlagosan előterjesztett kifogás keretében az intézmények azt róják fel a Törvényszéknek, hogy tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a Jiangsu Seraphimnak érdeke fűződik a vitatott rendelet 2. cikke elleni eljáráshoz.
- 44 Először is a megtámadott ítélet 47. pontjában a Törvényszék összekeverte a „kereshetőségi jog” és az „eljáráshoz fűződő érdek” fogalmát. Az indoklás e pontja ezenkívül azon feltétel téves értelmezésén, amely szerint a felperesnek az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében közvetlenül érintettnek kell lennie, és a kötelezettségvállalás elfogadását visszavonó és a jövőre nézve jogokat megállapító bizottsági rendelet esetével való téves analógián alapul.
- 45 Márpedig a jelen ügyben a Tanács akkor vetette ki a vámokat, amikor a Bizottság elfogadta az érintett kötelezettségvállalást. Ebből következik, hogy ha a Jiangsu Seraphim vitatni kívánta volna e vámok bevezetését, keresetet kellett volna indítania az érintett tanácsi rendeletek ellen ahelyett, hogy kizárólag a vonatkozó kötelezettségvállalási számlák érvénytelenítését és egy másik gazdasági szereplőt érintő vám beszedését vitatja, holott e számlák egyike sem változtatott jogi helyzetén.
- 46 Másodszor, az intézmények szerint a Törvényszék a megtámadott ítélet 48. pontjában az ítélkezési gyakorlattal ellentétben hallgatólagosan úgy értelmezte az „eljáráshoz fűződő érdek” fogalmát, mintha elegendő lenne az előterjesztett kereset sikeréből eredő egyszerű gazdasági előny bizonyítása, miközben a releváns előnynek vizsgálhatónak kell lennie a fellebbező jogi helyzetében. Mindenesetre a Jiangsu Seraphim semmilyen bizonyítékot nem szolgáltatott arra vonatkozóan, hogy a vitatott rendelet 2. cikkének megsemmisítése bármilyen hatással lett volna annak a Seraphim Solar Systemmel fennálló kereskedelmi kapcsolatára. Ezenkívül e megsemmisítésnek nincs jogi hatása ez utóbbi társaság vámtartozásának fennállására.
- 47 Az említett első fellebbezési jogalapoknak a megtámadott ítélet 57–64. pontjára vonatkozó második részében az intézmények lényegében azt kifogásolják, hogy a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy a Jiangsu Seraphim által az 1238/2013 végrehajtási rendelet 3. cikke (2) bekezdésének b) pontjával és az 1239/2013 végrehajtási rendelet 2. cikke (2) bekezdésének b) pontjával (a továbbiakban együtt: a jogellenességi kifogással érintett rendelkezések) szemben felhozott jogellenességi kifogás elfogadható.
- 48 Az intézmények először is azt állítják, hogy a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy a Jiangsu Seraphim nem kérheti e rendelkezések megsemmisítését, és hogy az elsőfokú eljárás felperese az 1994. március 9-i TWD Textilwerke Deggendorf ítéletből (C-188/92, EU:C:1994:90) és a 2001. február 15-i Nachi Europe ítéletből (C-239/99, EU:C:2001:101) eredő ítélkezési gyakorlat értelmében nem volt „akadályozva” abban, hogy felhozza e jogellenességi kifogást. Ugyanis többek között a 2017. november 9-i SolarWorld kontra Tanács ítéletből (C-205/16 P, EU:C:2017:840) és a 2019. március 27-i Canadian Solar Emea és társai kontra Tanács ítéletből (C-236/17 P, EU:C:2019:258) az következik, hogy a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy a

Jiangsu Seraphimot nem lehet úgy tekinteni, mint amelyet az említett rendelkezések közvetlenül és személyében érintettek, és amelynek nem fűződik érdeke az elé terjesztett megsemmisítés iránti keresetre vonatkozó eljáráshoz.

- 49 Másodszor, az intézmények hangsúlyozzák, hogy az említett jogellenességi kifogással érintett rendelkezések elválaszthatatlanok az 1238/2013 és az 1239/2013 végrehajtási rendelet egyéb rendelkezéseitől. Márpedig, amennyiben több cikk, vagy – mint a jelen ügyben is – valamely uniós jogi aktus rendelkező részének egésze nem választható el egymástól, az ezen aktus jogszerűségét vitató valamennyi kifogást fel kell hozni az említett aktus egészének vitatása során. Így a Törvényszék a megtámadott ítélet 57. pontjában tévesen alkalmazta a jogot, amikor kizárólag arról a kérdéstről határozott, hogy az elsőfokú eljárás felperese jogosult volt-e vitatni az általa felhozott jogellenességi kifogással érintett rendelkezéseket. A Jiangsu Seraphim ugyanis megtámadhatta volna az 1238/2013 és az 1239/2013 végrehajtási rendelet egészét, ami ebben az összefüggésben releváns kritérium, és ebben az összefüggésben hivatkozhatott volna azok valamennyi konkrét rendelkezésének jogellenességére. Ennélfogva, mivel e végrehajtási rendeleteket nem támadta meg a számára előírt keresetindítási határidőn belül, a Jiangsu Seraphim nem volt jogosult arra, hogy e tekintetben jogellenességi kifogást terjesszen elő.
- 50 Harmadszor és másodlagosan, a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy ugyanezen jogellenességi kifogás elfogadható, mivel az e kifogással érintett rendelkezések nem választhatók el az 1238/2013 és az 1239/2013 végrehajtási rendelet többi részétől, a Jiangsu Seraphim nem hozhatott volna fel jogellenességi kifogást kizárólag a jogellenességi kifogással érintett rendelkezésekre vonatkozóan, hanem ez utóbbit e végrehajtási rendelet „csomagot alkotó” egészére vonatkozóan kellett volna felhoznia. Ezenkívül, ellentétben azzal, amit a Törvényszék a megtámadott ítélet 63. pontjában megállapított, a jogellenességi kifogással érintett rendelkezések nem általános jellegű rendelkezések, hanem egyedi határozatok a Jiangsu Seraphim tekintetében.
- 51 Negyedszer és harmadlagosan, az első fokon felhozott egyetlen jogalap hatástalan, mivel olyan rendelkezésekre vonatkozik, amelyek nem képezik a vitatott rendelet jogalapját. E rendelet ugyanis a dömpingellenes alaprendelet 8. cikkén és a szubvencióellenes alaprendelet 13. cikkén alapult. Ezenkívül az intézmények szerint úgy tűnik, hogy a Törvényszék arra a következtetésre jutott, hogy a Jiangsu Seraphim nem volt jogosult arra, hogy az általa felhozott egyetlen jogalap téves értelmezését követően jogellenességi kifogást terjesszen elő az EUMSZ 277. cikk alapján abban az értelemben, hogy e jogalappal az elsőfokú eljárás felperese úgy érvelt, hogy maga a vitatott rendelet sérti az alaprendeletek releváns rendelkezéseit. Ezáltal a Törvényszék nyilvánvalóan túlterjeszkedett a kereseti kérelmen.
- 52 A Jiangsu Seraphim azt állítja, hogy a C-439/20. P. és a C-441/20. P. sz. ügyekben felhozott első fellebbezési jogalapokat mint megalapozatlanokat el kell utasítani.

A Bíróság álláspontja

- 53 Elöljáróban emlékeztetni kell arra, hogy a valamely természetes vagy jogi személy által olyan jogi aktussal szemben benyújtott kereset, amelynek e személy az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében nem címzettje, csak akkor fogadható el, ha e személynek keresetösségi joga van, ami két esetben fordulhat elő. Egyrészt, ilyen kereset azzal a feltétellel indítható, hogy e jogi aktus az ilyen személyt közvetlenül és személyében érintse. Másrészt, az ilyen személy keresetét indíthat az olyan, rendeleti jellegű jogi aktus ellen, amely nem von maga után végrehajtási

intézkedéseket, amennyiben e jogi aktus közvetlenül érinti őt (2021. július 15-i Deutsche Lufthansa kontra Bizottság ítélet, C-453/19 P, EU:C:2021:608, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 54 A C-439/20. P. és C-441/20. P. sz. ügyekben felhozott első fellebbezési jogalapok első részében az intézmények először is a Törvényszék által többek között a megtámadott ítélet 37., 38., 44. és 45. pontjában elvégzett elemzést vitatják, e két eset közül az első vizsgálva, vagyis azt a kérdést, hogy az elsőfokú eljárás felperesét az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében közvetlenül érinti-e a vitatott rendelet 2. cikke.
- 55 A Bíróságnak a Törvényszék által a megtámadott ítélet 36. pontjában felidézett állandó ítélkezési gyakorlata szerint, az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésében előírt azon feltétel, miszerint a kereset tárgyát képező jogi aktusnak közvetlenül kell érintenie a természetes vagy jogi személyt, két együttes feltétel teljesülését követeli meg, nevezetesen elsőként azt, hogy e határozat közvetlen hatást gyakoroljon e személy jogi helyzetére, másfelől azt, hogy ne hagyjon mérlegelési jogkört az intézkedés végrehajtására kötelezett címzettek számára, mert az ilyen végrehajtás tisztán automatikus jellegű, és köztes szabályok alkalmazása nélkül, egyedül az Európai Unió szabályozása alapján történik (lásd ebben az értelemben többek között: 2018. november 6-i Scuola Elementare Maria Montessori kontra Bizottság, Bizottság kontra Scuola Elementare Maria Montessori és Bizottság kontra Ferracci ítélet, C-622/16 P–C-624/16 P, EU:C:2018:873, 42. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2021. július 15-i Deutsche Lufthansa kontra Bizottság ítélet, C-453/19 P, EU:C:2021:608, 83. pont).
- 56 E tekintetben az intézmények többek között arra hivatkoznak, hogy a jelen ügyben – ellentétben azzal, amit a Törvényszék különösen a megtámadott ítélet 44. és 45. pontjában megállapított – a fent hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében nem a Jiangsu Seraphimot, mint exportáló gyártót érinti közvetlenül a vitatott rendelet 2. cikke, hanem Seraphim Solar Systemet, mint kapcsolt importőrt, amennyiben ez utóbbi tette meg a szükséges vámáru-nyilatkozatokat, és köteles megfizetni a szóban forgó számlák érvénytelenítése miatt esedékes dömpingellenes és kiegyenlítő vámokat.
- 57 Az 1984. február 21-i Allied Corporation és társai kontra Bizottság ítélet (239/82 és 275/82, EU:C:1984:68, 12. pont) által bevezetett állandó ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a dömpingellenes vám kivetéséről szóló rendeletek – noha a természetük és a hatályuk miatt normatív jellegűek – közvetlenül és személyükben érinthetik a szóban forgó termék dömpingért felelős gyártóit és exportőreit, mivel ezekben a rendeletekben felhasználják az utóbbiak kereskedelmi tevékenységéből származó adatait. Általában ez a helyzet azon gyártó és exportőr vállalkozások esetében, amelyek bizonyítani tudják, hogy az intézmények aktusaiban megnevezték őket, vagy hogy az előkészítő vizsgálatok érintették őket (lásd legutóbb: 2019. február 28-i Tanács kontra Growth Energy és Renewable Fuels Association ítélet (C-465/16 P, EU:C:2019:155, 73. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 58 A Bíróság e tekintetben pontosította, hogy egy vállalkozás nem tekinthető a dömpingellenes vámot kivető rendelet közvetlen érintettjének pusztán amiatt, hogy olyan terméket gyárt, amelyre dömpingellenes vámot vetnek ki, mivel e tekintetben az exportálói minőségnek van alapvető jelentősége. Az előző pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat szövegéből ugyanis kitűnik, hogy a dömpingellenes vámot bevezető rendeletek többek között amiatt érintik közvetlenül a szóban forgó áru egyes gyártóit és exportőreit, hogy azok dömpingmagatartásért tehető felelőssé. Az

olyan gyártó azonban, aki nem exportálja termékét az uniós piacra, csak a nemzeti piacon értékesíti, nem tehető felelőssé dömpingmagatartásért (2019. február 28-i Tanács kontra Growth Energy és Renewable Fuels Association ítélet, C-465/16 P, EU:C:2019:155, 74. pont).

- 59 Ezen elvek alapján először is meg kell állapítani, hogy a Jiangsu Seraphim egyszerre gyártja és exportálja az 1238/2013 és az 1239/2013 végrehajtási rendelet által érintett termékeket.
- 60 Másodszor, a Jiangsu Seraphimot megnevezték a jogvita tárgyát képező végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a végleges kiegyenlítő vám kivetéséről szóló 1238/2013 és 1239/2013 végrehajtási rendelet I. mellékletében, a 2013/423 határozat mellékletében, amellyel a Bizottság elfogadta a jelen jogvita tárgyát képező árra vonatkozó kötelezettségvállalást, a 2013/707 határozat mellékletében, amely határozatban a Bizottság megerősítette ezt az elfogadást, valamint a vitatott rendelet 1. cikkében, amely révén a Bizottság visszavonta ezen, többek között a Jiangsu Seraphimot érintő elfogadást.
- 61 Harmadszor hangsúlyozni kell, hogy az érintett kötelezettségvállalás elfogadásának a vitatott rendelettel történt visszavonása, amelyből az következik, hogy a Jiangsu Seraphim már nem részesül az 1238/2013 végrehajtási rendelet 3. cikkének (1) bekezdésében és az 1239/2013 végrehajtási rendelet 2. cikkének (1) bekezdésében előírt mentességekben, az érintett exportáló gyártók jogi helyzetére olyan hatást gyakorol, amely összehasonlítható a kérdéses vámokat kivető rendeleteknek az érintett exportáló gyártók jogi helyzetére gyakorolt hatásaival. Márpedig a jelen ítélet 57. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlatból következik, hogy az ilyen exportáló gyártókat úgy lehet tekinteni, mint akiket a releváns rendeleti rendelkezések közvetlenül érintenek.
- 62 Közelebbről a vitatott rendelet 2. cikke előírja, hogy a Jiangsu Seraphim által kiállított és az e rendelet I. mellékletében felsorolt kötelezettségvállalási számlákat érvénytelenítik, következésképpen végleges dömpingellenes és kiegyenlítő vámokat kell beszedni az e számlák tárgyát képező ügyletek tekintetében, amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 44. pontjában megállapította.
- 63 E körülmények között meg kell állapítani, hogy e rendelkezések közvetlen hatást gyakoroltak a Jiangsu Seraphim jogi helyzetére, mivel szükségképpen érintik azokat az ügyleteket, amelyekben az elsőfokú eljárás felperese félként vesz részt, valamint az azokat szabályozó szerződéses jogviszonyokat. Egyébiránt az intézmények nem kérdőjelezték meg a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 44. pontjában szintén szereplő azon megállapítását, amely szerint az említett rendelkezések semmilyen mérlegelési jogkört nem biztosítanak a nemzeti vámhatóságok számára a szóban forgó számlák érvénytelenítését és az ez alapján fizetendő vámok beszedését illetően.
- 64 A fentiekből következik, hogy a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a megtámadott ítélet 45. pontjában úgy ítélte meg, hogy a Jiangsu Seraphimot közvetlenül érinti a vitatott rendelet 2. cikke.
- 65 Ráadásul amennyiben az intézmények azt kifogásolják, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 47. és 48. pontjában úgy ítélte meg, hogy a Jiangsu Seraphimnak érdeke fűződik az e 2. cikk megsemmisítésére irányuló eljáráshoz, emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a valamely természetes vagy jogi személy által megsemmisítés iránt indított kereset csupán abban az esetben elfogadható, amennyiben e személynek érdeke fűződik a megtámadott jogi aktus megsemmisítéséhez. Ez az érdek feltételezi, hogy e jogi aktus megsemmisítése önmagában jogi következményekkel járhat, és a kereset ezért

– eredményét tekintve – az azt indító fél javára szolgálhat (2015. szeptember 17-i Mory és társai kontra Bizottság ítélet, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 55. pont; 2019. március 27-i Canadian Solar Emea és társai kontra Tanács ítélet, C-236/17 P, EU:C:2019:258, 91. pont).

- 66 E tekintetben mindenekelőtt rá kell mutatni arra, hogy még ha eltérő feltételekről van is szó, nem kizárt, hogy bizonyos tényezők vagy elemek egyszerre alkalmasak a felperes uniós jogi aktusokkal szembeni keresetösségi jogának bizonyítására, és különösen e minőség egyik olyan feltételének megállapítására, mint az ezen aktus általi közvetlen érintettség, valamint az e felperesnek az ezen aktussal szembeni eljárásához fűződő érdeke.
- 67 Ily módon a jelen ügyben a Törvényszék a megtámadott ítélet 47. pontjában lényegében ugyanazon tényezőket vehette volna figyelembe annak meghatározásához, hogy fennáll-e a Jiangsu Seraphim eljárásához fűződő érdeke, és a jelen ítélet 57–63. pontjában tárgyalt azon kérdés tekintetében, hogy a vitatott rendelet 2. cikke közvetlen hatást gyakorol-e helyzetére, vagyis az elsőfokú eljárás felperese által kiállított kötelezettségvállalási számlák érvénytelenítésére, következésképpen a vámok e számlák tárgyát képező ügyletek tekintetében történő beszedésére, anélkül, hogy – az intézmények állításával ellentétben – arra alapított jogban való tévedésre lehetett volna következtetni, hogy a Törvényszék összekeverte a „keresetösségi jog” és az „eljárásához fűződő érdek” fogalmát, vagy hogy e tekintetben tévesen értelmezte volna azt a feltételt, hogy a felperesnek az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében közvetlenül érintettnek kell lennie a kereset tárgyát képező aktus által.
- 68 Ezt követően meg kell állapítani, hogy – amint azt a főtanácsnok az indítványának a 38. pontjában lényegében megállapította – a Törvényszék helyesen állapíthatta meg, hogy a Jiangsu Seraphim által kiállított számlák érvénytelenítése és az e számlák tárgyát képező ügyletek után fizetendő végleges vám beszedésére vonatkozó felszólítás az elsőfokú eljárás felperese mint az érintett termékek exportáló gyártója számára hátrányos jogi tényezőnek minősül, amelyek megszüntetése tehát a jelen ítélet 65. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlat értelmében vett előnnyel jár.
- 69 Ebből következik, hogy függetlenül attól, hogy releváns-e, vagy milyen mértékben bír jelentőséggel a Törvényszék által a megtámadott ítélet 47. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat, a Törvényszék ezen ítélet 49. pontjában helyesen juthatott arra a következtetésre, hogy a Jiangsu Seraphimnak érdeke fűződik a vitatott rendelet 2. cikkének megsemmisítése iránti eljárásához.
- 70 Ezt a megállapítást egyébként nem lehet megkérdőjelezni az intézmények által felhozott, arra alapított kifogással, hogy a szóban forgó vámokat valójában már az érintett kötelezettségvállalás elfogadásakor kivetették, mivel a keresetindításhoz fűződő érdek követelményét illetően azt kell vizsgálni, hogy ez az érdek, és így különösen az a káros helyzet, amelynek enyhítésére a benyújtott kereset alkalmas, még mindig fennállt-e mindenestre a kereset benyújtásának időpontjában (lásd ebben az értelemben: 2018. szeptember 6-i Bank Mellat kontra Tanács ítélet, C-430/16 P, EU:C:2018:668, 50. pont; 2019. március 27-i Canadian Solar Emea és társai kontra Tanács ítélet, C-236/17 P, EU:C:2019:258, 92. pont).
- 71 Végül, amennyiben az intézmények a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 48. pontjában szereplő megfontolásait kívánják vitatni, elegendő megállapítani – amint azt a Törvényszék maga is megjegyezte –, hogy e pont csak egy mellékes indokot jelöl meg. Ezt az érvet tehát mint hatástalant kell elutasítani (lásd ebben az értelemben: 2020. szeptember 17-i Troszczynski kontra Parlament ítélet, C-12/19 P, EU:C:2020:725, 60. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 72 A fenti megfontolásokból következik, hogy a C-439/20. P. és a C-441/20. P. sz. ügyekben felhozott első fellebbezési jogalapok első részét el kell utasítani.
- 73 Ezen első fellebbezési jogalapok második részében az intézmények azt kifogásolják, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 57–64. pontjában megállapította, hogy a Jiangsu Seraphim által az 1238/2013 végrehajtási rendelet 3. cikkének (2) bekezdésével és az 1239/2013 végrehajtási rendelet 2. cikkének (2) bekezdésével szemben felhozott jogellenességi kifogás elfogadható.
- 74 Mivel az intézmények lényegében azt állítják, először is, hogy a Törvényszék az 1994. március 9-i TWD Textilwerke Deggendorf ítéletből (C-188/92, EU:C:1994:90) és a 2001. február 15-i Nachi Europe ítéletből (C-239/99, EU:C:2001:101) eredő ítélkezési gyakorlatra tekintettel tévesen állapította meg, hogy a Jiangsu Seraphim az EUMSZ 263. cikk értelmében nem indíthatott volna közvetlen keresetet az elfogadásukat követően jogellenességi kifogással érintett rendelkezésekkel szemben, így az elsőfokú eljárás felperese az ezen említett ítélkezési gyakorlat értelmében nem lett volna „akadályozva” abban, hogy az EUMSZ 277. cikk alapján jogellenességi kifogást emeljen az elsőfokú eljárás keretében, fontos megjegyezni, hogy bár a Törvényszék szintén vizsgálta különösen a megtámadott ítélet 62. és 63. pontjában, hogy az elsőfokú eljárás felperesét lehetett-e úgy tekinteni, mint akit a jogellenességi kifogás tárgyát képező rendelkezések közvetlenül és adott esetben személyesen érintettek, különösen a megtámadott ítélet 64. pontjából kitűnik, hogy a Törvényszék e jogellenességi kifogást elfogadhatónak tartotta, mivel a Jiangsu Seraphimnak nem fűződött érdeke az e rendelkezésekkel szembeni, azok elfogadását követő közvetlen eljáráshoz.
- 75 E célból a Törvényszék a megtámadott ítélet 58. pontjában hangsúlyozta, hogy az 1238/2013 végrehajtási rendelet 3. cikke és az 1239/2013 végrehajtási rendelet 2. cikke a Jiangsu Seraphim számára kedvező mentességet biztosított, amennyiben a szóban forgó, az Unióba importált termékek után nem kellett végleges dömpingellenes és kiegyenlítő vámot fizetni, feltéve hogy a kötelezettségvállalásokban előírt feltételek teljesültek.
- 76 Ami konkrétan az 1238/2013 végrehajtási rendelet 3. cikke (2) bekezdésének b) pontját és az 1239/2013 végrehajtási rendelet 2. cikke (2) bekezdésének b) pontját illeti, a Törvényszék a megtámadott ítélet 59. és 60. pontjában megállapította, hogy e rendelkezések csupán arra irányultak, hogy biztosítsák a Bizottság számára a konkrét kötelezettségvállalások elfogadásának visszavonásához és a vonatkozó kötelezettségvállalási számlák érvénytelenítéséhez való jogot, így e rendelkezések kedvezőtlen hatásai csak a jövőbeni különös intézkedéseken keresztül jelentkezhetnek, nevezetesen különösen a kötelezettségvállalás elfogadásának Bizottság általi visszavonásán keresztül, és ezt követően a vonatkozó kötelezettségvállalási számlák érvénytelenítésén és az azokban foglalt ügyletekre vonatkozó vámok beszedésén keresztül.
- 77 Márpedig e körülmények között a Törvényszék, anélkül hogy tévesen alkalmazta volna a jogot, a megtámadott ítélet 61. és 62. pontjában lényegében megállapíthatta, hogy a jogellenességi kifogással érintett rendelkezések elfogadásának időpontjában vagy közvetlenül ezen elfogadást követően e rendelkezések Jiangsu Seraphimra való alkalmazása hipotetikus maradt, és hogy az elsőfokú eljárás felperesének az eljáráshoz fűződő érdeke nem alapulhat e pusztán lehetőségen, mivel amint arra a jelen ítélet 70. pontja emlékeztet, az ilyen érdekének a keresetindítás időpontjában létrejött és fennálló érdeknek kell lennie, nem lehet jövőbeli vagy hipotetikus helyzettel kapcsolatos (lásd ebben az értelemben: 2019. március 27-i Canadian Solar Emea és társai kontra Tanács ítélet, C-236/17 P, EU:C:2019:258, 92. pont).

- 78 Egyébiránt az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 277. cikk azon általános elv kifejeződése, amely valamennyi félnek biztosítja a jogot arra, hogy az EUMSZ 263. cikk alapján valamely uniós aktus megsemmisítése érdekében vitassa a megtámadott jogi aktus jogalapjául szolgáló korábbi közösségi jogi aktusok érvényességét akkor, ha ez a fél az EUMSZ 263. cikk alapján nem volt jogosult az utóbbi jogi aktusok elleni közvetlen kereset benyújtására, amelyek következményeit anélkül viseli, hogy megsemmisítésük kérelmezésére korábban jogosult lett volna (lásd ebben az értelemben: 1979. március 6-i Simmenthal kontra Bizottság ítélet, 92/78, EU:C:1979:53, 39. pont; 2020. szeptember 8-i Bizottság és Tanács kontra Carreras Sequeros és társai ítélet, C-119/19 P és C-126/19 P, EU:C:2020:676, 67. pont).
- 79 Ezen ítélkezési gyakorlatból következik, hogy a valamely jogi aktus jogellenességére vonatkozó kifogás elfogadhatósága szükségképpen attól a feltételtől függ, hogy az arra hivatkozó felperesnek nincs joga az ezen aktus megsemmisítésére irányuló közvetlen kereset benyújtására (2020. december 17-i BP kontra FRA ítélet, C-601/19 P, nem tették közzé, EU:C:2020:1048, 27. pont).
- 80 Ebből következik, hogy a Törvényszék megalapozottan állapíthatta meg a megtámadott ítélet 64. pontjában, hogy mivel a Jiangsu Seraphim nem rendelkezhetett közvetlenül az elfogadásukat követően a jogellenességi kifogással érintett rendelkezésekkel szembeni eljáráshoz fűződő érdekekkel, nem lehetett „akadályozva” abban, hogy az első fokon indított kereset keretében e jogellenességi kifogást felhozza.
- 81 A megtámadott ítélet 63. pontját érintő téves jogalkalmazás esetleges megállapítása, amennyiben a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy a jogellenességi kifogással érintett rendelkezések nem egyedi határozatnak, hanem általános jellegű rendelkezéseknek minősülnek, nem alkalmas e következtetés megkérdőjelezésére. Ennélfogva az említett első fellebbezési jogalapok második részének alátámasztására felhozott első kifogást el kell utasítani.
- 82 Amennyiben az intézmények másodszor és másodlagosan lényegében arra hivatkoznak, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor elfogadhatónak nyilvánította az elsőfokú eljárás felperese által felhozott jogellenességi kifogást, miközben meg kellett volna állapítania, hogy a jogellenességi kifogással érintett rendelkezések elválaszthatatlanok voltak az 1238/2013 és az 1239/2013 végrehajtási rendeletek többi részétől, valamint hogy e jogellenességi kifogást e végrehajtási rendeletek egészére tekintettel kellett volna felhozni, meg kell állapítani, hogy az 1994. március 9-i TWD Textilwerke Deggendorf ítéletből (C-188/92, EU:C:1994:90) és a 2001. február 15-i Nachi Europe ítéletből (C-239/99, EU:C:2001:101) eredő ítélkezési gyakorlatra alapított elfogadhatatlansági okokat, amelyeket a Bizottság, a Tanács támogatásával első fokon felhozott, a keresetindítás EUMSZ 263. cikkben előírt határidejének lejártára alapították, nem pedig arra, hogy e rendelkezések elválaszthatatlanok az említett végrehajtási rendeletek egyéb rendelkezéseitől.
- 83 Emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság eljárási szabályzata 170. cikkének (1) bekezdése szerint a Törvényszék előtti jogvita tárgyát a fellebbezésben nem lehet megváltoztatni. Így az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében a fellebbezési eljárás keretében a Bíróság hatásköre a Törvényszék előtt megvitatott jogalapokra és érvekre vonatkozó jogi döntés értékelésére korlátozódik. Ezért nem engedhető meg, hogy valamely fél először a Bíróság előtt hozzon fel olyan kifogást, amelyet nem terjesztett a Törvényszék elé, mivel ez azt jelentené, hogy a Törvényszék által eldöntött jogvitán túlterjedő jogvitával fordulhatna a fellebbezési eljárásban korlátozott jogkörrel rendelkező Bírósághoz (2021. október 6-i Sigma Alimentos Exterior kontra Bizottság ítélet, C-50/19 P, EU:C:2021:792, 37. és 38. pont).

- 84 Következésképpen az intézmények arra alapított kifogását, hogy a jogellenességi kifogással érintett rendelkezések elválaszthatatlanok az 1238/2013 és az 1239/2013 végrehajtási rendelet egyéb rendelkezéseitől, mint elfogadhatatlant el kell utasítani, mivel e kifogást első alkalommal a fellebbezés keretében hozták fel.
- 85 Harmadsorban ugyanezen okokból elfogadhatatlan a szintén másodlagosan hivatkozott, arra alapított kifogás, hogy a Jiangsu Seraphim által első fokon felhozott jogellenességi kifogás hatástalan, mivel olyan rendelkezésekre vonatkozik, amelyek nem képezik a vitatott rendelet jogalapját.
- 86 Amennyiben az intézmények végső soron és harmadlagosan lényegében azt állítják, hogy a Törvényszék e jogellenességi kifogásról az első fokon felhozott egyetlen jogalap téves értelmezésével határozott, abban az értelemben, hogy e jogalappal a fellebbező azt állította, hogy a vitatott rendelet közvetlenül sérti az alaprendelet releváns rendelkezéseit, holott az első fokon benyújtott keresetlevél nem tartalmazza e jogalapot, így a Törvényszék túlterjeszkedett a kereseti kérelmen, elegendő megállapítani, hogy e keresetlevél szövegéből kitűnik, hogy ezen egyetlen jogalap kifejezetten a dömpingellenes alaprendelet 8. cikke (1), (9) és (10) bekezdésének és 10. cikke (5) bekezdésének, valamint a szubvencióellenes alaprendelet 13. cikke (1), (9) és (10) bekezdésének és 16. cikke (5) bekezdésének a megsértésén alapul, és hogy az említett egyetlen jogalapot az 1238/2013 végrehajtási rendelet 3. cikke (2) bekezdésének b) pontja és az 1239/2013 végrehajtási rendelet 2. cikke (2) bekezdésének b) pontja tekintetében előterjesztett jogellenességi kifogással kombinálták.
- 87 E kifogást tehát mint megalapozatlant el kell utasítani.
- 88 A fenti megfontolásokból következik, hogy a C-439/20. P. és C-441/20. P. sz. ügyekben felhozott első fellebbezési jogalapok második részét el kell utasítani.
- 89 A fentiek összességére tekintettel az első fellebbezési jogalapokat teljes egészében el kell utasítani.

A C-439/20. P. sz. ügyben felhozott második és harmadik fellebbezési jogalapról és a C-441/20. P. sz. ügyben felhozott második fellebbezési jogalap első részéről

A felek érvei

- 90 A C-439/20. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezés második és harmadik jogalapjával és a C-441/20. P. sz. ügyben felhozott második fellebbezési jogalap első részével az intézmények lényegében azt róják fel a Törvényszéknek, hogy a megtámadott ítélet 115–152. pontjában tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy az alaprendeletek nem képeznek elegendő jogalapot a vitatott rendelet 2. cikkének elfogadásához, amely a Jiangsu Seraphim kötelezettségvállalási számláinak érvénytelenítésére és az e számlák által érintett áruk szabad forgalomba bocsátására vonatkozó nyilatkozat elfogadásának időpontjában esedékes dömpingellenes és kiegyenlítő vámok beszedésére vonatkozik.
- 91 Különösen a C-439/20. P. sz. ügyben előterjesztett második fellebbezési jogalappal és a C-441/20. P. sz. ügyben felhozott második fellebbezési jogalap első részével az intézmények azt róják fel a Törvényszéknek, hogy többek között a megtámadott ítélet 119., 129–132., 138., 140–147. és 151. pontjában tévesen alkalmazta a jogot, amikor az érintett behozatalokra vonatkozó vámok beszedését „visszamenőleges hatályúnak” minősítette.

- 92 Az intézmények szerint először is a Törvényszék nem indokolta meg azt a feltevést, amely szerint ezeket a vámokat „visszamenőleges hatállyal” szedték be, noha e feltételezés a megtámadott ítélet e pontjai alapjául szolgál, és a Törvényszék által ezen ítélet 128–138. pontjában az alaprendeletek releváns rendelkezései kapcsán elvégzett értelmezés középpontjában áll.
- 93 Másodszor a Törvényszék azáltal, hogy a szóban forgó vámok beszédését „visszamenőleges hatályúnak” minősítette, tévesen alkalmazta a jogot különösen a dömpingellenes alaprendelet 8. cikke (10) bekezdésének és 10. cikke (5) bekezdésének, valamint a szubvencióellenes alaprendelet 13. cikke (10) bekezdésének és 16. cikke (5) bekezdésének értelmezése során. E rendelkezések ugyanis megfelelő jogalapot jelentenek ahhoz, hogy a behozatalokra vonatkozó vámok beszédését úgy tekintsék, mint amely sérti az érintett kötelezettségvállalást.
- 94 E tekintetben az intézmények hangsúlyozzák, hogy nem az a kérdés, hogy mikor szednek be vámot az érintett behozatal után, hanem az, hogy e behozatalt e vám kivetését követően szabad forgalomba bocsátották-e. Így annak meghatározásánál, hogy az említett vám beszédése visszamenőleges hatályú-e, a döntő szempont az az időpont, amikor a szóban forgó intézkedést bevezették. Márpedig a jelen ügyben az 1238/2013 és az 1239/2013 végrehajtási rendeletről egyértelműen kitűnik, hogy a szóban forgó behozatalokra vonatkozó vámokat 2013-ban vetették ki, vagyis az érvénytelen kötelezettségvállalási számlák által lefedett ezen importok szabad forgalomba bocsátása előtt. A vitatott rendelet kizárólag e vámok beszédését váltotta ki.
- 95 A C-439/20. P. sz. ügyben felhozott harmadik fellebbezési jogalappal az intézmények lényegében azt róják fel a Törvényszéknek, hogy a megtámadott ítélet 119., 129–138., 140–147. és 151. pontjában tévesen értelmezte a dömpingellenes alaprendelet 8. cikkének (1), (9) és (10) bekezdését, 10. cikkének (5) bekezdését, valamint a szubvencióellenes alaprendelet 13. cikkének (1), (9) és (10) bekezdését, valamint 16. cikkének (5) bekezdését, amennyiben úgy ítélte meg, hogy e rendelkezések nem alkalmazhatók a jelen ügyre. A Törvényszék tévesen utasította el az említett rendelkezések intézmények által elfogadott értelmezését.
- 96 Először is a 461/2004 rendelettel módosított ugyanezen rendelkezések valójában megfelelő jogalapot jelentenek az olyan behozatalokra vonatkozó vámok beszédéséhez, amelyről megállapítást nyert, hogy megsértették az érintett kötelezettségvállalást. A Törvényszék a megtámadott ítélet 115–118. pontjában teljes mértékben figyelmen kívül hagyta, hogy az ilyen módosítást követően végleges vámot vetnek ki a szóban forgó kötelezettségvállalás elfogadását követően, és nem csupán e kötelezettségvállalás visszavonását követően. Ennélfogva ezeket a vámokat nem visszamenőlegesen vetették ki.
- 97 Többek között a megtámadott ítélet 119. pontja két tekintetben is téves jogalkalmazást tartalmaz, amennyiben a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó kötelezettségvállalást megszegő behozatalokra vonatkozó vámok beszédése a dömpingellenes alaprendelet 8. cikkének (10) bekezdésében és 10. cikkének (5) bekezdésében, valamint a szubvencióellenes alaprendelet 13. cikkének (10) bekezdésében és 16. cikkének (5) bekezdésében előírt két esetre korlátozódik.
- 98 Először is, e rendelkezések a vámok visszaható hatályú alkalmazására vonatkoznak, vagyis – ellentétben azzal, amit a vitatott rendelet előír – a végleges vámok bevezetése előtt szabad forgalomba bocsátott behozatalokra vonatkozó vámok beszédésére vonatkoznak. Másodszor, a Törvényszék elferdítette a 2004-ben bekövetkezett jogszabály-módosítást. A két előírt eset ugyanis kizárólag arra a helyzetre vonatkozik, amikor a Tanács nem vetett ki végleges vámot a szóban forgó kötelezettségvállalás elfogadásának időpontjában.

- 99 Az intézmények ezt követően úgy vélik, hogy az alaprendeleteknek a Törvényszék által a megtámadott ítélet 132–137. pontjában hivatkozott preambulumbekkezdései nem relevánsak. Ellentétben azzal, amit a Törvényszék ezen ítélet 144. pontjában megállapított, a 461/2004 rendelet (18) és (19) preambulumbekkezdését kell figyelembe venni. Következésképpen, ellentétben azzal, amit a Törvényszék a megtámadott ítélet 138. pontjában megállapított, az ideiglenes vámok bevezetésére vonatkozó különös rendelkezések kizárólag a kötelezettségvállalás megszegését vagy visszavonását, valamint e vámok visszamenőleges hatályú bevezetését követően nem korlátozzák a korábban a behozatalokra vonatkozóan kivetett vámok beszedését, amely behozatalokról megállapították, hogy nem felelnek meg az érintett kötelezettségvállalás alaki vagy anyagi feltételeinek.
- 100 Végül a Törvényszék által többek között a megtámadott ítélet 141., 145. és 146. pontjában tett megállapítások tévesek.
- 101 A Jiangsu Seraphim azt állítja, hogy a Törvényszék helyesen utasította el az intézmények által hivatkozott értelmezést, és hogy az utóbbiak által felhozott jogalapokat tehát mint megalapozatlanokat el kell utasítani.
- 102 E tekintetben egyrészt a vitatott rendelet visszaható hatállyal ír elő vámokat, túllépve azon, amit az alaprendeletek lehetővé tesznek. A Törvényszék ezért helyesen állapította meg, hogy e rendeletek nem képeztek elegendő jogalapot a vitatott rendelet rendelkezéseinek elfogadásához.
- 103 Másrészt valamely kötelezettségvállalás feltételeinek megsértése esetén a dömpingellenes alaprendelet 8. cikkének (9) bekezdéséből és a szubvencióellenes alaprendelet 13. cikkének (9) bekezdéséből az következik, hogy az e kötelezettségvállalás elfogadása következtében nem alkalmazandó vámok automatikusan alkalmazandók a teljesített behozatalokra az említett kötelezettségvállalás visszavonásának időpontjától, a korábbi behozatalokra viszont nem.
- 104 Amint azt a Törvényszék az alaprendeletek által létrehozott rendszerben megállapította, az érintett kötelezettségvállalások megszegése okán fizetendő vámok nem vethetők ki visszamenőleges hatállyal a dömpingellenes alaprendelet 8. cikkének (10) bekezdésében és 10. cikkének (5) bekezdésében, valamint a szubvencióellenes alaprendelet 13. cikkének (10) bekezdésében és 16. cikkének (5) bekezdésében rögzített eljárási korlátokon kívül. Az uniós jog semmilyen módon nem hatalmazza fel a Bizottságot arra, hogy érvénytelenítse az érintett számlákat, és kötelezze a nemzeti vámhatóságokat a vám visszaható hatállyal történő beszedésére a nyilvántartásba vétel és az ideiglenes vámok kivetése nélkül szabad forgalomba bocsátott korábbi behozatalok után. A Jiangsu Seraphim szerint a 2004. évi módosítások kizárólagos célja egyrészt az volt, hogy egyetlen jogi aktussal lehetővé tegyék a kötelezettségvállalás visszavonását és az érintett vám alkalmazását, és véget vessenek „a korábban hatályos nehézkes kettős eljárásnak”, amely mind a Bizottság, mind a Tanács részvételét előírta, másrészt pedig az, hogy kötelező határidőket állapítsanak meg az érintett kötelezettségvállalások vélt megszegésével kapcsolatos vizsgálatok befejezésére.

A Bíróság álláspontja

- 105 A C-439/20. P. sz. ügyben benyújtott második és harmadik fellebbezési jogalap, valamint a C-441/20. P. sz. ügyben benyújtott második fellebbezési jogalap első része a megtámadott ítélet 115–152. pontjában szereplő azon indokolás ellen irányul, amelyben a Törvényszék érdemben helyt adott a Jiangsu Seraphim által az első fokon indított kereset alátámasztására felhozott egyetlen jogalapnak, amely annak bizonyítására irányult, hogy a Bizottság a vitatott rendelet

2. cikkével a Bizottság megsértette egyrészt a dömpingellenes alaprendelet 8. és 10. cikkét, másrészt a szubvencióellenes alaprendelet 13. és 16. cikkét azáltal, hogy érvénytelenítette a kötelezettségvállalási számlákat, és elrendelte az e számlák által érintett behozatalra vonatkozó szabad forgalomba bocsátásról szóló nyilatkozat elfogadásának időpontjában esedékes vámok beszedését.

- 106 Az intézmények az e jogalapok és e rész alátámasztására felhozott kifogásokkal – amelyeket együtt kell vizsgálni – lényegében azt róják fel a Törvényszéknek, hogy tévesen értelmezte az alaprendeleteket, különösen az összefüggéseikben értelmezett e rendelkezéseket, mivel a Törvényszék többek között a vitatott rendelet 2. cikkében említett intézkedéseket tévesen „visszamenőleges hatályúnak” minősítve úgy ítélte meg, hogy azok nem jogosítják fel az intézményeket arra, hogy az érintett kötelezettségvállalás elfogadásának visszavonását követően meghozzák ezeket az intézkedéseket.
- 107 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a megtámadott ítélet 152. pontjában szereplő azon következtetés levonásához, miszerint az alaprendeletek nem képezhetnek elegendő jogalapot a vitatott rendelet 2. cikkének elfogadásához, a Törvényszék a megtámadott ítélet 115–119. pontjában mindenekelőtt azt állapította meg, hogy mivel a szóban forgó ügy véleménye szerint a dömpingellenes és kiegyenlítő vámok kivetésére vonatkozik, amelyek az időközben megszegett kötelezettségvállalás hiányában lettek volna esedékesek, ezen esetet nem szabályozza sem a dömpingellenes alaprendelet 8. cikkének (10) bekezdése és a szubvencióellenes alaprendelet 13. cikkének (10) bekezdése, sem pedig a dömpingellenes alaprendelet 10. cikkének (5) bekezdése és a szubvencióellenes alaprendelet 16. cikkének (5) bekezdése, így ez az eset nem tartozik az alaprendeletekben kifejezetten előírt helyzetek egyikébe sem, és meg kellett vizsgálni, hogy nem volt-e más jogalap a megtámadott rendelet 2. cikkének elfogadásához.
- 108 A Törvényszék ezt követően a megtámadott ítélet 130–138. pontjában kizárta, hogy ez a helyzet áll fenn, mivel az alaprendeletek rendszeréből és céljaiból, és különösen azok preambulumbekkezdéseiből egyrészt az következik, hogy az uniós jogalkotó az alaprendeletekben kifejezetten meg kívánta határozni azokat a részletes szabályokat, amelyek alapján valamely kötelezettségvállalás elfogadásának visszavonását követően az intézmények jogosultak visszamenőlegesen kivetni a vámokat, másrészt pedig, hogy e rendeletek fent említett rendelkezései kimerítő jelleggel sorolták fel azokat a helyzeteket, amelyekben az ilyen visszamenőleges kivetés megengedett.
- 109 A Törvényszék ebből különösen a megtámadott ítélet 137. és 138. pontjában azt a következtetést vont le, hogy e jogkör nem alapulhat sem a dömpingellenes alaprendelet 8. cikke (9) bekezdésének és a szubvencióellenes alaprendelet 13. cikke (9) bekezdésének szövegén, amelyek értelmében a vámokat automatikusan alkalmazni kell a kötelezettségvállalások elfogadásának visszavonását követően, sem pedig a dömpingellenes alaprendelet 14. cikke (1) bekezdésének és a szubvencióellenes alaprendelet 24. cikke (1) bekezdésének szövegén, amennyiben a vámok beszedésének „egyéb kritériumai” szerepelnek ott.
- 110 Végül a Törvényszék a megtámadott ítélet 139–151. pontjában úgy ítélte meg, hogy az intézmények által felhozott egyetlen más – mint például az érintett kötelezettségvállalások hatékony vizsgálatára és szankciójára alapított – kifogás sem alkalmas ezen értékelés módosítására.

- 111 Annak vizsgálata érdekében, hogy az alaprendeleteknek a Törvényszék által ily módon elfogadott értelmezése téves jogalkalmazáson alapul-e, előjáróban emlékeztetni kell arra, hogy a vitatott rendelettel a Bizottság először is annak 1. cikkében visszavonta az érintett kötelezettségvállalás elfogadását a dömpingellenes alaprendelet 8. cikke (1) bekezdésének és a szubvencióellenes alaprendelet 13. cikke (1) bekezdésének megfelelően, másrészt a megtámadott rendelet 2. cikkében az érintett kötelezettségvállalási számlák érvénytelenítésével és az e számlák által érintett ügyletekre vonatkozó szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó nyilatkozat elfogadásakor esedékes a dömpingellenes és kiegyenlítő vámok beszedésének elrendelésével levonta e visszavonás következményeit.
- 112 Mivel tehát a vitatott rendelet 2. cikke a kötelezettségvállalás elfogadásának visszavonásából eredő következményekre vagy joghatásokra vonatkozik, és mivel e kérdést pontosan említi a dömpingellenes alaprendelet 8. cikkének (9) bekezdése és a szubvencióellenes alaprendelet 13. cikkének (9) bekezdése, először is e 2. cikk jogszerűségét kell megvizsgálni e rendelkezések tekintetében, amelyet ráadásul a vitatott rendelet az elfogadásának jogalapjaként mutat be.
- 113 Amint arra a Törvényszék a megtámadott ítélet 131. pontjában helyesen emlékeztetett, valamely uniós jogi rendelkezés értelmezéséhez nemcsak annak kifejezéseit, hanem szövegkörnyezetét, és annak a szabályozásnak a célkitűzéseit is figyelembe kell venni, amelynek az részét képezi (2021. december 2-i Bizottság és GMB Glasmanufaktur Brandenburg kontra Xinyi PV Products [Anhui] Holdings ítélet, C-884/19 P és C-888/19 P, EU:C:2021:973, 70. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 114 Ebben az összefüggésben mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy a dömpingellenes alaprendelet 8. cikke (9) bekezdésének és a szubvencióellenes alaprendelet 13. cikke (9) bekezdésének szövegéből kitűnik, hogy többek között abban az esetben, ha a Bizottság visszavonja valamely kötelezettségvállalás elfogadását, a dömpingellenes alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdése, illetve a szubvencióellenes alaprendelet 15. cikkének (1) bekezdése alapján kivetett végleges dömpingellenes vámot vagy kiegyenlítő vámot, mint például a jelen esetben az 1238/2013 és az 1239/2013 végrehajtási rendelet 1. cikke által kivetett vámokat, „automatikusan alkalmazni kell”.
- 115 Annak meghatározása érdekében, hogy e rendelkezések lehetővé tehetik-e olyan intézkedések elfogadását, mint amelyeket a vitatott rendelet 2. cikke előír, azaz a kötelezettségvállalási számlák érvénytelenítését és vámoknak az e számlák tárgyát képező ügyletek tekintetében történő beszedését, ideértve az e rendelet hatálybalépését megelőző ügyleteket is, e rendelkezéseket egyrészt a dömpingellenes alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdésében és a szubvencióellenes alaprendelet 15. cikkének (1) bekezdésében foglalt rendelkezésekkel összefüggésben, amelyből következik, hogy a végleges vámokat a Bizottság „veti ki”, valamint a dömpingellenes alaprendelet 8. cikke (1) bekezdésének második albekezdésével és a szubvencióellenes alaprendelet 13. cikke (1) bekezdésének második albekezdésével összefüggésben kell értelmezni, amelyek előírják, hogy „ameddig” valamely kötelezettségvállalás hatályban van, az érintett behozatalra „nem alkalmazandó” végleges vám.
- 116 Márpedig, amint arra a főtanácsnok az indítványának a 88. pontjában rámutatott, e rendelkezések együttes olvasatából kitűnik, hogy az ideiglenes vagy végleges vámnak a dömpingellenes alaprendelet 8. cikkének (9) bekezdésében és a szubvencióellenes alaprendelet 13. cikkének (9) bekezdésében előírt „automatikus alkalmazását” – többek között a kötelezettségvállalás elfogadásának a Bizottság általi visszavonása esetén – nem új vám kivetéseként, hanem az eredetileg kivetett vám alkalmazásaként kell értelmezni, azzal, hogy a vám alkalmazását felfüggesztették, „ameddig” a kötelezettségvállalás hatályban volt.

- 117 Így különösen a dömpingellenes alaprendelet 8. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében és a szubvencióellenes alaprendelet 13. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében előírt végleges vámok alkalmazásának a kötelezettségvállalás elfogadása során történő felfüggesztése, valamint e vámoknak a dömpingellenes alaprendelet 8. cikke (9) bekezdésének első albekezdésében és a szubvencióellenes alaprendelet 13. cikke (9) bekezdésének első albekezdésében előírt, azok visszavonásának következményeként bekövetkező automatikus alkalmazása, nem magukra a vámok kivetésére, hanem azok hatásaira, így többek között azok beszedésére vonatkozik.
- 118 A fentiekből következik, hogy ellentétben azzal, amit a Törvényszék többek között a megtámadott ítélet 138. pontjában megállapított, az alaprendeletek végrehajtásáért felelős uniós intézmények azon hatásköre, hogy a kötelezettségvállalás elfogadásának visszavonását követően előírják az érvénytelenített kötelezettségvállalási számlák hatálya alá tartozó ügyletek után fizetendő vámok megfizetését, amint azt a vitatott rendelet 2. cikke előírja, érvényesen alapulhat a dömpingellenes alaprendelet 8. cikkének (9) bekezdésén és a szubvencióellenes alaprendelet 13. cikkének (9) bekezdésén.
- 119 Ugyanez a következtetés vonható le egyébiránt, amennyiben a vitatott rendelet 2. cikke előírja e kötelezettségvállalási számlák érvénytelenítését.
- 120 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a dömpingellenes alaprendelet 14. cikkének (1) bekezdése és a szubvencióellenes alaprendelet 24. cikkének (1) bekezdése értelmében a dömpingellenes vagy kiegyenlítő vámokat rendelettel kell kivetni, beszedésükről az ilyen vámokat kivető rendelet által meghatározott formában, összegben és egyéb kritériumok szerint a tagállamok gondoskodnak. Amint azt a Bíróság megállapította, e rendelkezés szövegéből következik, hogy az uniós jogalkotó nem kívánta kimerítően meghatározni a Bizottság által a dömpingellenes vámok beszedésére vonatkozóan megállapítható kritériumokat (lásd ebben az értelemben: 2018. március 15-i Deichmann ítélet, C-256/16, EU:C:2018:187, 57. és 58. pont).
- 121 Márpedig a kötelezettségvállalási számlák kibocsátása, amint azt a jelen ügyben az 1238/2013 végrehajtási rendelet 3. cikkének (1) bekezdése és az 1239/2013 végrehajtási rendelet 2. cikkének (1) bekezdése előírja, az e végrehajtási rendeletekkel kivetett végleges dömpingellenes vagy kiegyenlítő vámok beszedésére irányul, mivel e számlák benyújtása az említett cikkekben előírt mentesség feltétele. Egyébiránt az említett számlák arra is szolgálnak, hogy biztosítsák az érintett ügyletek azonosítását abban az esetben, ha ezen vámok beszedését a szóban forgó kötelezettségvállalás elfogadásának visszavonása következtében rendelik el.
- 122 Következésképpen a kötelezettségvállalási számlák kibocsátása – amint azt az intézmények állítják – valóban azon követelmények közé tartozik, amelyeket az intézmények a dömpingellenes alaprendelet 14. cikkének (1) bekezdése és a szubvencióellenes alaprendelet 24. cikkének (1) bekezdése értelmében dömpingellenes vagy kiegyenlítő vámokat kivető rendeletben megállapíthatnak.
- 123 Ami konkrétan a kötelezettségvállalási számlák érvénytelenítésére vonatkozó jogkört illeti, az következésképpen e rendelkezések alapján az intézmények hatáskörébe tartozik.
- 124 Így amikor a Bizottság a dömpingellenes alaprendelet 8. cikkének (9) bekezdése és a szubvencióellenes alaprendelet 13. cikkének (9) bekezdése alapján elfogadott jogi aktszal levonja a kötelezettségvállalás elfogadása visszavonásának következményeit, semmi sem zárja ki, hogy – ellentétben azzal, amit a Törvényszék a megtámadott ítélet 137. és 138. pontjában sugallt –

ezen intézmény ezen aktussal érvénytelennek nyilvánítsa az e kötelezettségvállalással érintett kötelezettségvállalási számlákat, mint az e számlákkal érintett ügyletekre vonatkozó vámok beszedésének formális előfeltételét.

- 125 Ezenkívül meg kell állapítani továbbá, hogy a megtámadott ítélet 130–138. pontjában kifejtett érvelés téves jogalkalmazáson alapul, amennyiben arra a téves előfeltevésre alapít, amely szerint a vitatott rendelet 2. cikkét visszaható hatállyal kell alkalmazni, amennyiben a Jiangsu Seraphim által tett kötelezettségvállalás elfogadásának visszavonását követően előírja az e rendelet I. mellékletében felsorolt kötelezettségvállalási számlák érvénytelenítését, valamint az e számlák által érintett ügyletekre vonatkozó dömpingellenes vámok és a dömpingellenes vámok megfizetését.
- 126 Emlékeztetni kell arra, hogy az eljárási szabályoktól eltérően, amelyeket általában a hatálybalépésüktől kezdve alkalmazni kell, az uniós anyagi jogi szabályokat a jogbiztonság és a jogos bizalom elvének tiszteletben tartása érdekében úgy kell értelmezni, hogy azok a hatálybalépésüket megelőzően keletkezett jogviszonyokra csak annyiban vonatkoznak, amennyiben azok szövegéből, céljából és rendszeréből világosan következik, hogy ilyen hatást kell nekik tulajdonítani (2022. június 22-i Volvo és DAF Trucks ítélet, C-267/20, EU:C:2022:494, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 127 A Bíróság ítélkezési gyakorlatából az is kitűnik, hogy főszabály szerint valamely új jogi szabály azon jogi aktusnak a hatálybalépésétől alkalmazandó, amely e jogi szabályt bevezeti. Ugyanakkor, ha e szabály nem vonatkozik a korábbi törvény hatálya alatt keletkezett és kialakult jogi helyzetekre, azt alkalmazni kell a korábbi szabály idején létrejött helyzetek jövőbeli joghatásaira, valamint az új jogi helyzetekre. Ez csak akkor nincs így – a jogi aktusok visszaható hatályának a tilalmára vonatkozó elv sérelme nélkül –, ha az új szabályhoz olyan különleges rendelkezések kapcsolódnak, amelyek a szabály időbeli alkalmazásának feltételeit külön meghatározzák (2022. június 22-i Volvo és DAF Trucks ítélet, C-267/20, EU:C:2022:494, 32. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 128 Ami a vitatott rendeletet illeti, meg kell állapítani – amint az a jelen ítélet 113–118. pontjából kitűnik, és amint azt az intézmények jogosan hangsúlyozták –, hogy e rendelet nem vetett ki új vámot az e rendelet 2. cikkében említett ügyletek tekintetében, hanem az 1238/2013 és az 1239/2013 végrehajtási rendelettel kivetett vámokat alkalmazta, azzal, hogy e vámok alkalmazását csak addig függesztették fel, amíg a Jiangsu Seraphim által tett kötelezettségvállalás hatályban volt, az 1238/2013 végrehajtási rendelet 3. cikkének (1) bekezdése és az 1239/2013 végrehajtási rendelet 2. cikkének (1) bekezdése értelmében, a dömpingellenes alaprendelet 8. cikke (1) bekezdésének második albekezdésével és a szubvencióellenes alaprendelet 13. cikke (1) bekezdésének második albekezdésével összhangban.
- 129 A vitatott rendelet 2. cikke tehát a hatálybalépését megelőzően létrejött helyzetek jövőbeli hatásaira gyakorolt alkalmazást, nem pedig az ezen időpontot megelőzően keletkezett helyzetre való visszamenőleges alkalmazást ír elő a jelen ítélet 126. és 127. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlat értelmében.
- 130 Téves jogalkalmazást valósít meg a Törvényszék által a megtámadott ítélet 138. pontjában elfogadott azon érv is, amely szerint egyrészt a dömpingellenes alaprendelet 8. cikkének (10) bekezdése és a szubvencióellenes alaprendelet 13. cikkének (10) bekezdése, másrészt pedig a dömpingellenes alaprendelet 10. cikkének (5) bekezdése és a szubvencióellenes alaprendelet 16. cikkének (5) bekezdése kizárja a Bizottság azon hatáskörének fennállását, hogy a

kötelezettségvállalási számlákat érvénytelenítse, és – állítólag visszamenőlegesen – követelje az érintett ügyletekre vonatkozó vámok megfizetését, azzal az indokkal, hogy ezek a rendelkezések korlátozó módon határozzák meg azokat a helyzeteket, amelyekben e vámok visszamenőlegesen alkalmazhatók.

- 131 Egyrészt ugyanis elegendő megállapítani, hogy a vitatott rendelet 2. cikkében elfogadott intézkedések nem rendelkeznek visszaható hatállyal, amint az a jelen ítélet 129. pontjában megállapításra került.
- 132 Másrészt a jelen ítélet 115–118. pontjában megállapításra került, hogy az ilyen hatáskör érvényesen alapulhat a dömpingellenes alaprendelet 8. cikkének (9) bekezdésén és a szubvencióellenes alaprendelet 13. cikkének (9) bekezdésén.
- 133 Ami egyébiránt az 1238/2013 végrehajtási rendelet 3. cikke (2) bekezdésének b) pontját és az 1239/2013 végrehajtási rendelet 2. cikke (2) bekezdésének b) pontját illeti, e végrehajtási rendeletek sem tekinthetők visszaható hatályúnak, amennyiben az érintett kötelezettségvállalást megszegve vetettek ki a teljesített behozatalokra vonatkozó dömpingellenes és kiegyenlítő vámokat, a hatálybalépésük után és a kötelezettségvállalási számlák érvénytelenítésével következésképpen és az ilyen megszegés és e kötelezettségvállalás visszavonása esetére előírták e vámok jövőbeni kivetését.
- 134 Ebből következik, hogy a megtámadott ítélet téves jogalkalmazást is tartalmaz, amennyiben a Törvényszék többek között ezen ítélet 132–139. pontjában a vitatott rendelet vagy a fent említett végrehajtási rendeletek visszaható hatályára támaszkodott annak megállapítása érdekében, hogy az uniós jogalkotó szándékából és az alaprendeletek általános rendszeréből az következik, hogy azok nem képezhették a vitatott rendelet 2. cikkében említett intézkedések elfogadásának jogalapját.
- 135 Végül meg kell állapítani, hogy – amint azt a főtanácsnok az indítványának a 100–104. pontjában lényegében kiemelte – az alaprendeletek fent említett értelmezését megerősíti az a tény, hogy – ellentétben azzal, amit a Törvényszék a megtámadott ítélet 151. pontjában megállapított – mivel a kötelezettségvállalás elfogadásának visszavonását követően az e kötelezettségvállalás megszegésével megvalósított valamennyi import tekintetében nem lehet beszédni a dömpingellenes vámokat és a kiegyenlítő vámokat, az ilyen megszegés nem jár olyan kellően súlyos következményekkel, amelyek biztosítják az exportáló gyártók által vállalt kötelezettségek betartását és megfelelő teljesítését, és ezáltal alááshatják az alaprendelet által létrehozni kívánt védelmi rendszerek hatékonyságát.
- 136 A fenti megfontolások összességéből következik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy az alaprendeletek nem képezhetnek elegendő jogalapot a vitatott rendelet 2. cikkének elfogadásához.
- 137 Következésképpen a C-439/20. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezés második és harmadik jogalapjának, valamint a C-441/20. P. sz. ügyben felhozott második fellebbezési jogalap első részének ennél fogva anélkül kell helyt adni, hogy meg kellene vizsgálni a C-439/20. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezés negyedik jogalapját és a C-441/20. P. sz. ügyben felhozott második fellebbezési jogalap második részét, a megtámadott ítéletet pedig hatályon kívül kell helyezni.

A Törvényszék előtti keresetről

- 138 Az Európai Unió Bírósága alapokmánya 61. cikkének első bekezdése értelmében, ha a Bíróság a Törvényszék határozatát hatályon kívül helyezi, és ha a per állása megengedi, az ügyet maga a Bíróság is érdemben eldöntheti, illetve határozathozatalra visszautalhatja a Törvényszékhez.
- 139 A Bíróság úgy ítéli meg, hogy a per állása megengedi az érdemi döntést, és határozni kell a vitatott rendelet megsemmisítése iránti kérelemről.
- 140 E tekintetben először is a jelen ítélet 53–72. pontjában a két ügyben felhozott első fellebbezési jogalapok első részére adott válaszból, másrészt pedig ezen első jogalapok második részére a jelen ítélet 73–88. pontjában felhozott válaszból kitűnik, hogy lényegében a Törvényszék által kifejtett indokok alapján elfogadhatónak kell minősíteni mind a Jiangsu Seraphim által a Törvényszék előtt a vitatott rendelet 2. cikkének megsemmisítése iránt indított kereset, mind pedig az elsőfokú eljárás felperese által az 1238/2013 végrehajtási rendelet 3. cikke (2) bekezdésének b) pontja és az 1239/2013 végrehajtási rendelet 2. cikke (2) bekezdésének b) pontja tekintetében előterjesztett jogellenességi kifogást.
- 141 Ezt követően, ami a Jiangsu Seraphim által a Törvényszék előtt felhozott egyetlen jogalapot illeti, amely annak bizonyítására irányul, hogy a vitatott rendelet 2. cikkével a Bizottság megsértette egyrészt a dömpingellenes alaprendelet 8. és 10. cikkét, másrészt pedig a szubvencióellenes alaprendelet 13. és 16. cikkét, a kötelezettségvállalási számlák érvénytelenítésével és a szabad forgalomba bocsátásról szóló nyilatkozat elfogadásának időpontjában az e számlákon szereplő behozatalra vonatkozó esedékes vámok beszedésének elrendelésével, ezt a jogalapot a jelen ítélet 111–135. pontjában ismertetett okok miatt alaptalannak kell tekinteni.
- 142 Végül a Jiangsu Seraphim az alaprendeletek e rendelkezései alapján jogellenességi kifogást emelt az 1238/2013 végrehajtási rendelet 3. cikkének (2) bekezdésével és az 1239/2013 végrehajtási rendelet 2. cikkének (2) bekezdésével szemben.
- 143 A Jiangsu Seraphim lényegében azt állítja, hogy a Tanács, amely végrehajtó hatóságként, és nem jogalkotóként jár el, nem hatalmazhatja fel a Bizottságra arra, hogy a kötelezettségvállalási számlákat a kötelezettségvállalás elfogadásának pusztá visszavonásával érvénytelenítse, és a nemzeti vámhatóságokat sem utasíthatja arra, hogy az Unió vámterületén már szabad forgalomba bocsátott áruk után vámokat szedjenek be.
- 144 E tekintetben a jelen ítélet 111–136. pontjában kifejtett indokokból kitűnik, hogy ez az értelmezés jogilag nem megalapozott.
- 145 Közelebbről, a jelen ítélet 114–118. pontjában kifejtett okokból az alaprendeletek általános rendszeréből, különösen a dömpingellenes alaprendelet 8. cikkének (1) és (9) bekezdéséből, valamint a szubvencióellenes alaprendelet 13. cikkének (1) és (9) bekezdéséből az következik, hogy a Tanács felhatalmazhatta a Bizottságot annak előírására, hogy a kötelezettségvállalás elfogadásának visszavonása és a vonatkozó számlák érvénytelenítése után a szabad forgalomba bocsátás időpontjában vámtartozás keletkezik.
- 146 Ezenkívül, amint az a jelen ítélet 120–124. pontjában kifejtett érvelésből következik, a Tanácsnak a jogellenességi kifogással érintett rendelkezések elfogadására vonatkozó hatásköre azon hatáskör keretében illeszkedik, hogy a dömpingellenes vagy kiegyenlítő vámokat megállapító rendeletben

meghatározza az e vámok beszedésére vonatkozó „egyéb kritériumokat”, amint azt a dömpingellenes alaprendelet 14. cikkének (1) bekezdése és a szubvencióellenes alaprendelet 24. cikkének (1) bekezdése előírja.

- 147 A fentiekre tekintettel a Jiangsu Seraphim által felhozott jogellenességi kifogást mint megalapozatlant el kell utasítani.
- 148 Mivel sem a Jiangsu Seraphim által a Törvényszéknél indított kereset egyetlen jogalapja, sem az e keresetben felhozott jogellenességi kifogás nem megalapozott, az említett keresetet el kell utasítani.

A költségekről

- 149 A Bíróság eljárási szabályzata 184. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozott, és a Bíróság maga hoz a jogvita kapcsán végleges határozatot, a Bíróság határoz a költségekről.
- 150 Ezen eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése értelmében, amelyet e szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a pereszes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 151 Mivel a Jiangsu Seraphim pereszes lett, az intézmények kérelmének megfelelően kötelezni kell az elsőfokú eljárásban, valamint az előbbiek fellebbezési eljárásai során felmerült költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A Bíróság az Európai Unió Törvényszékének a Jiangsu Seraphim Solar System kontra Bizottság ügyben 2020. július 8-án hozott ítéletét (T-110/17, EU:T:2020:315) hatályon kívül helyezi.**
- 2) A Bíróság a Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd által az Európai Unió Törvényszékéhez előterjesztett megsemmisítés iránti keresetet elutasítja.**
- 3) A Bíróság a Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd-t kötelezi az Európai Bizottság és az Európai Unió Tanácsa részéről az elsőfokú eljárás és a fellebbezési eljárás során felmerült költségek viselésére.**

Aláírások